

Daniels bok – nummer fyrtiosex

Vilan och vederkvickelsen

Jeff Pippenger

2024-01-10

Vem vill han lära kunskap, och vem vill han ge förstånd i läran? Dem som är avvanda från mjölken, dem som har tagits från bröstet. Ty bud på bud måste det vara, bud på bud, regel på regel, regel på regel, här litet och där litet. Ja, med stammande läppar och med ett annat tungomål skall han tala till detta folk. Han som sade till dem: Detta är vilan, genom vilken ni kan ge den trötta vila, och detta är vederkvickelsen; men de ville inte höra. Därför blev Herrens ord för dem bud på bud, bud på bud, regel på regel, regel på regel, här litet och där litet, för att de skulle gå och falla baklänges och krossas och snärjas och fångas. Hör därför Herrens ord, ni bespottare, ni som härskar över detta folk som är i Jerusalem. Eftersom ni har sagt: Vi har slutit ett förbund med döden, och med dödsriket har vi träffat en överenskommelse; när den översvämmande gisseln drar fram, skall den inte nå oss. Ty vi har gjort lögnen till vår tillflykt, och under falskheten har vi gömt oss. Därför säger Herren Gud så: Se, jag lägger i Sion en sten till grund, en beprövad sten, en dyrbar hörnsten, en fast grund; den som tror skall inte hasta bort. Och jag skall göra rätten till mätsnöre och rättfärdigheten till lod; haglet skall sopa bort lögnens tillflykt, och vattnen skall översvämma gömstället. Och ert förbund med döden skall göras om intet, och er överenskommelse med dödsriket skall inte bestå; när den översvämmande gisseln drar fram, då skall ni trampas ned av den. Jesaja 28:9–18.

År 1863 började de hånfulla män som styrde Jerusalem ett fortgående arbete med att dölja Millers juveler och ersätta dem med falska mynt och juveler. Genom att göra detta ”slöt de ett förbund med döden”, de gjorde ”lögn” till sin ”tillflykt” och ”gömde sig” ”under falskhet”. Men de skulle provas genom den sista tidens budskap om ”vilan” och ”vederkvickelsen”, som Petrus talar om i Apostlagärningarna.

Men det som Gud på förhand hade förkunnat genom alla sina profeters mun, att Kristus skulle lida, det har han så uppfyllt. Omvänd er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade, när tider av vederkvickelse kommer från Herrens ansikte; och han skall sända Jesus Kristus, som förut blev förkunnad för er, honom som himlen måste ta emot intill tiderna för alltings återupprättelse, om vilka Gud har talat genom sina heliga profeters mun från urtidens början. Ty Mose sade verkligen till fäderna: En profet såsom jag skall Herren, er Gud, låta uppstå åt er bland era bröder; honom skall ni höra i allt vad han talar till er. Och det skall ske, att varje själ som inte hör den profeten skall utrotas ur folket. Ja, och alla profeterna, från Samuel och de som följde efter honom, så många som har talat, har också förkunnat dessa dagar. Apg. 3:18–24.

Petrus visar att alla profeterna talade om vederkvickelsens tider och det sena regnet, och Jesaja identifierar den grupp som förkastar den sista vederkvickelsens tid som inträffar vid avslutningen av undersökningsdomen, när synden utplånas och det sena regnet faller. Vid den tiden skall den grupp som har slutit ett förbund med döden, som Jesaja syftar på, enligt Petrus ”utrotas ur folket”.

Syster White behandlar ofta just denna tid av vila och vederkvickelse som Jesaja talar om.

”Den ängel som förenar sig med förkunnelsen av den tredje ängels budskap skall upplysa hela jorden med sin härlighet. Här förutsägs ett verk av världsomfattande utsträckning och ovanlig kraft. Adventrörelsen 1840–44 var en härlig uppenbarelse av Guds kraft; den förste ängels budskap bars till varje missionsstation i världen, och i några länder rådde det största religiösa intresse som har bevitnats i något land sedan reformationen på 1500-talet; men dessa skall överträffas av den mäktiga rörelsen under den tredje ängels sista varning.

”Verket kommer att likna det som ägde rum på pingstdagen. Liksom det ”tidiga regnet” gavs genom den Helige Andes utgjutelse vid evangeliets början för att åstadkomma den dyrbara sädens uppspirande, så kommer det ”sena regnet” att ges vid dess slut för att skörden skall mogna. ”Så skola vi lära känna, om vi ivrigt söka känna Herren; Hans uppgång är så viss som morgonrodnaden, och Han skall komma till oss såsom regnet, såsom det sena och det tidiga regnet över jorden.” Hosea 6:3. ”Jublen då, I Sions barn, och glädjen eder i Herren, eder Gud; ty Han giver eder höstregn i rätt mått, och Han låter regn falla ned för eder, både tidigt regn och sent regn.” Joel 2:23. ”Och det skall ske i de sista dagarna, säger Gud, att Jag skall utgjuta av Min Ande över allt kött.” ”Och det skall ske att var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst.” Apostlagärningarna 2:17, 21.

”Evangeliets stora verk skall inte avslutas med en mindre uppenbarelse av Guds kraft än den som utmärkte dess början. De profetior som uppfylldes i utgjutandet av det förra regnet vid evangeliets början skall åter uppfyllas i det senare regnet vid dess avslutning. Här är ”vederkvickelsens tider”, vilka aposteln Petrus såg fram emot när han sade: ”Gören därför bättring och omvänden eder, för att edra synder må bli utplånade, när tider av vederkvickelse komma från Herrens ansikte; och han skall sända Jesus.” Apg. 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Prövningen grundar sig på den sena regnets metodik, såsom den framställs som ”bud på bud”. Prövobudskapet frambärs av väktare som är av ”ett annat tungomål”, vilka framställs såsom havande ”stammande läppar”. Den sena regnets prövobudskap skulle frambäras av väktare som inte hade skolats i den avfälliga protestantismens och katolicismens metodik, vilken adventismen har antagit genom hela sin upprorshistoria.

”Den tid är inte långt avlägsen då prövningen skall komma över varje själ. Vilddjurets märke kommer att påtvingas oss. De som steg för steg har gett efter för världsliga krav och anpassat sig till världsliga seder skall inte finna det svårt att ge vika för överheten, hellre än att utsätta sig för hån, förolämpning, hot om fängelse och död. Striden står mellan Guds bud och människors bud. I denna tid kommer guldets att skiljas från slagget i församlingen. Sann gudsfruktan kommer tydligt att särskiljas från dess sken och glitter. Mången stjärna som vi har beundrat för dess glans kommer då att slockna i mörker. Agnar, likt ett moln, kommer att föras bort av vinden, till och med från platser där vi endast ser golv fulla av rik säd. Alla som iklär sig helgedomens prydnader men inte är klädda i Kristi rättfärdighet skall framträda i skammen av sin egen nakenhet.

”När träd utan frukt huggs ner såsom sådana som endast är jorden till hinder, när mängder av falska bröder skiljs från de sanna, då skall de fördolda träda fram i dagen och under hosiannar ställa sig under Kristi baner. De som har varit blyga och misstrott sig själva skall öppet bekänna sig till Kristus och hans sanning. De svagaste och mest tvehågsna i församlingen skall vara såsom David — villiga att handla och våga. Ju djupare natten är för Guds folk, desto klarare lyser stjärnorna. Satan skall svårt ansätta de trogna; men i Jesu namn skall de gå fram såsom mer än segervinnare. Då skall Kristi församling framträda ”fager såsom månen, klar såsom solen och fruktansvärd såsom en här med baner.”

Sanningens frön, som sås genom missionsarbetets ansträngningar, skall då skjuta upp, blomstra och bära frukt. Själar skall ta emot sanningen, vilka skall uthärda vedermöda och prisa Gud för att de får lida för Jesu skull. ”I världen skolen I lida betryck; men varen vid gott mod; jag har övervunnit världen.” När den översvämmande hemsökelsen drar fram över jorden, när kastskoveln rensar Jehovas loge, skall Gud vara sitt folks hjälp. Satans troféer må upphöjas på höjden, men de renas och heligas tro skall inte vackla.

”Elia tog Elisa från plögen och kastade över honom sin invignings mantel. Kallelsen till detta stora och allvarliga verk frambars till män av lärdom och ställning; hade dessa varit ringa i sina egna ögon och fullt förtröstat på Herren, skulle han ha hedrat dem med att bära hans baner i triumf till segern. Men de skilde sig från Gud, gav efter för världens inflytande, och Herren förkastade dem.

”Många har upphöjt vetenskapen och förlorat ur sikte vetenskapens Gud. Så var det inte med församlingen i de renaste tiderna.

”Gud skall utföra ett verk i vår tid som endast få förutser. Han skall uppresas och upphöjas ibland oss dem som undervisas snarare genom hans Andes smörjelse än genom den yttre utbildning som vetenskapliga institutioner erbjuder. Dessa inrättningar skall inte föraktas eller fördömas; de är förordnade av Gud, men de kan endast ge de yttre kvalifikationerna. Gud skall uppenbara att han inte är beroende av lärda, självtillräckliga dödliga.” Testimonies, band 5, 81, 82.

Den ”översvämmande gisseln” är en symbol för söndagslagen, vilken börjar vid tiden för den stora jordbävningen i Uppenbarelsesboken elva. Den representerar den fortskridande prøvotiden genom söndagslagen.

”Främmande nationer kommer att följa Förenta staternas exempel. Fastän hon går i spetsen, kommer dock samma kris att drabba vårt folk i alla delar av världen.” Testimonies, band 6, s. 395.

Strax före söndagslagen sveps de falska mynten i Millers dröm ut genom fönstret, liksom laodiceiska adventister spys ut ur Herrens mun. Därefter upphöjs församlingen såsom ett baner, ”skön som månen, klar som solen och fruktansvärd såsom en här med baner”. Jesajas budskap, som utgår genom ”ett annat tungomål” och ”stammande läppar”, representerar dem som blir uppresta och upphöjda och som undervisas genom hans Andes smörjelse snarare än genom den yttre utbildningen vid vetenskapliga institutioner. Efraims drinkare består inte provet med ”rad på

rad”, ty deras visa mäns vishet är borta. För dem har profetian blivit såsom en bok som är förseglad.

Den historia, som enligt Petrus alla profeterna sedan Samuel har talat om, ger flera illustrationer av förstörelsen av de adventister som förkastar budskapet om det sena regnet, men det är inte en fysisk död som de lider vid söndagslagen, utan en andlig död, åtföljd av insikten om verkligheten i att vara förlorade för evigheten, såsom framställt av de fåvitska jungfrurna, vilka i Amos bok vaknar upp till insikten att de är förlorade.

Se, dagar skall komma, säger Herren Gud, då jag skall sända en hunger i landet, inte en hunger efter bröd, ej heller en törst efter vatten, utan efter att höra Herrens ord. Och de skall vandra från hav till hav och från norr ända till öster; de skall löpa hit och dit för att söka Herrens ord, men skall inte finna det. På den dagen skall de sköna jungfrurna och de unga männen försmäktas av törst. De som svär vid Samarias synd och säger: Så sant din gud lever, du Dan, och: Så sant Beershebas gudstjänst lever, också de skall falla och aldrig mer resa sig. Amos 8:11–14.

Efter att ha hänvisat till söndagslagens stund med symbolen av den ”översvämmande gisseln”, vänder sig Jesaja till den fortgående fruktan och ångesten hos dem som slöt ett förbund med döden.

Och ert förbund med döden skall göras om intet, och er överenskommelse med dödsriket skall inte bestå; när den översvämmande gisseln far fram, då skall ni bli nedtrampade av den. Så snart den bryter fram skall den gripa er; ty morgon efter morgon skall den fara fram, både dag och natt; och det skall vara idel förfäran att förstå budskapet. Jesaja 28:18, 19.

Förståelsen av kunskapens tillväxt, framställd genom Millers juveler, kommer då att vara oåtkomlig, men ”förståelsen” av rapporten om den fortskridande söndagslagskrisen kommer att identifiera att deras förbund med döden har blivit upphävt. De som har gömt sig ”under lögner” kommer då att inse att ”Herren Gud” hade lagt ”i Sion en sten till en grundval, en beprövad sten, en dyrbar hörnsten, en fast grundval”, men då skall det vara för sent. De lögner som de har gömt sig under, medan de fortskred genom historien, sopas då bort. Många av dessa uppenbara lögner kan lätt urskiljas i synen vid floden Ulai.

Milleriterna identifierade, i överensstämmelse med sin förståelse av Daniel kapitel två, rikena i Daniel åtta som samma riken som framställs i kapitel sju. Skillnaden mellan de två kapitlen är att kapitel sju framställer rikenas politiska element, medan kapitel åtta framställer rikenas religiösa element. Av denna anledning skildras Daniel kapitel åtta med helgedomstermer.

I Daniel kapitel åtta används helgedomssymbolik för att framställa rikena, men varje helgedomssymbol som återges i kapitlet är förvanskad och markerar därmed en åtskillnad mellan Kristi sanna religion och Satans falska religion. En vädur är ett djur som användes som offer i Guds helgedom, men varje offer i helgedomen skulle vara felfritt. Väduren i kapitel åtta var diskvalificerad från att användas som offer i Guds helgedom, ty hornen var inte identiska.

Sedan lyfte jag upp mina ögon och såg, och se, framför floden stod en vädur som hade två horn; och de båda hornen voro höga, men det ena var högre än det andra, och det högre kom

upp sist. Daniel 8:3.

En vädur med två horn av olika längd skulle inte tillåtas som ett offer i Guds helgedom, men symboliken gäller inte Guds sanna religion, utan Satans förfalskade religion, hedendomen. Nästa rike framställdes genom en getabock, som också är ett offerdjur i helgedomen, men återigen var getabocken förvanskad, ty den hade ett horn mellan sina ögon och saknade den symmetri som den fullkomlighet som krävs av ett offer i helgedomen förutsätter.

Och medan jag begrundade detta, se, då kom en bock västerifrån över hela jordens yta utan att röra vid marken; och bocken hade ett ansenligt horn mellan sina ögon. Daniel 8:5.

Till slut bröts getens horn av och frambringade fyra horn, vilket också diskvalificerar den från att vara ett offer i Guds helgedom.

Därför blev bocken mycket stor; och när den var som starkast, bröts det stora hornet av, och i dess ställe växte fyra ansenliga horn upp mot himlens fyra väderstreck. Daniel 8:8.

Daniels åttonde kapitel börjar utan att Babylons rike anges med en symbol. Babylon, det första riket i Bibelns profetia, har redan bibliskt fastställts genom de två vittnena i kapitel två och kapitel sju; men i kapitel åtta är Babylon avsiktligt dolt för att framhäva den profetiska egenskapen att påvedömet mottar ett dödligt sår som till slut blir läkt. Under perioden från dess dödliga sår till dess att det blir läkt är påvedömet profetiskt dolt, eller bortglömt. Detta döljande framställdes också genom att Nebukadnessars rike togs bort och därefter återupprättades.

Daniels åttonde kapitel börjar med en direkt symbol för det andra riket genom att introducera baggen, som representerar det medisk-persiska riket, vilket följs av den fördärvade bocken, som representerar Greklands rike. Sedan, ur en av de fyra vindar till vilka Greklands fyra horn hade upplösts, ser Daniel ett litet horn som representerar det fjärde riket, Rom. Det lilla hornet representerar båda Roms faser, vilka framställs i fyra verser. Det hedniska Rom representeras av det lilla hornet i maskulinum, och det påvliga Rom som det lilla hornet i femininum.

Och från ett av dem kom ett litet horn fram, som växte sig övermåttan stort, mot södern och mot östern och mot det härliga landet. Och det växte sig stort ända upp till himlens här; och det kastade några av hären och av stjärnorna ned till jorden och trampade på dem. Ja, det upphöjde sig självt ända till härens furste, och genom honom blev det dagliga offret borttaget, och platsen för hans helgedom blev nedkastad. Och en här gavs åt honom mot det dagliga offret på grund av överträdelse, och den kastade sanningen till marken; och den handlade och hade framgång. Daniel 8:9–12.

Roms lilla horn, som träder in i framställningen i vers nio, återges i maskulinum; därefter återges det lilla hornet i vers tio i femininum; sedan återges det lilla hornet i vers elva i maskulinum; och slutligen återges det lilla hornet i vers tolv återigen i femininum.

Daniels åttonde kapitel döljer det första riket; de två följande rikena framställs sedan som fördärvade helgedomsdjur, och det fjärde riket framställs som ett horn. Hornet är profetiskt fördärvat, ty det framträder som en man, sedan en kvinna, därefter en man och sedan en kvinna.

Kvinnan skall inte bära sådant som hör en man till, och mannen skall inte ta på sig en kvinnas klädnad; ty var och en som gör så är en styggelse för Herren, din Gud. 5 Moseboken 22:5.

Den hedniska Roms lilla horns manliga manifestation återfinns i vers nio och elva, medan den påvliga Roms lilla horns kvinnliga manifestation återfinns i vers tio och tolv. Det lilla hornets genus identifieras genom att beakta Daniels ord på grundtextens nivå, något som Miller inte kunde ha sett, ty han använde endast Cruden's Concordance, och Cruden's Concordance ger ingen information om originalspråket. Genusväxlingen genom dessa fyra verser uppmärksammades av översättarna av King James Bible, och de bevarade faktiskt genusformerna i avsnittet, om man vet vad man skall söka efter.

Översättarna erkände åtskillnaden mellan det maskulina och det feminina lilla hornet i verserna nio till tolv, och de återgav denna åtskillnad med ordet "det". Ordet "det" används för det lilla hornet när det står i femininum. Se Daniel kapitel åtta, vers tio:

Och det växte sig stort, ända upp till himlens här; och det kastade ned några av härskaran och av stjärnorna till jorden och trampade på dem. Daniel 8:10.

Det "växte sig stort", och "det kastade ned", och identifierar därmed det lilla hornet som kvinnan. Vers tolv säger:

Och en här gavs åt honom mot det dagliga offret på grund av överträdelsen, och den kastade sanningen till jorden; och den handlade och hade framgång. Daniel 8:12.

I vers tolv har ordet "honom" lagts till, och det återger inte korrekt det lilla hornet, ty det lilla hornet identifieras i versen två gånger som "det", och representerar därmed femininum. Översättarna insåg uppenbarligen Daniels genusdistinktion, men var inte säkra på vad Daniel avsåg, och de försökte göra det lilla hornet i versen maskulint genom att lägga till det kursiverade ordet "honom", men detta stöds inte av Daniels faktiska ord. Hans ord identifierar det lilla hornet som feminint, och "det" (det feminina lilla hornet) kastade sanningen till marken, och "det" (det feminina lilla hornet) handlade och hade framgång.

I vers nio står uttrycket "ett litet horn" i maskulinum och representerar det hedniska Rom. Det kom från en av de "fyra vindar" som det grekiska riket hade upplösts i. I versen erövrade det hedniska Rom, i överensstämmelse med historien, tre geografiska områden när det intog sin plats på jordens tron.

Och från ett av dem växte ett litet horn fram, och det blev övermåttan stort mot södern och mot östern och mot det härliga landet. Daniel 8:9.

I vers elva (vilket är där kontroversen om "det dagliga" finner en av sina främsta stridsplatser) framställs det lilla hornet som "han", "honom" och "hans".

Ja, han förhävde sig ända upp till härskarans furste, och genom honom blev det dagliga offret avskaffat, och platsen för hans helgedom blev nedkastad. Daniel 8:11.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Varje princip i Guds ord har sin plats, varje faktum sin betydelse. Och den fullständiga helheten, både i avsikt och utförande, bär vittnesbörd om sin Upphovsman. En sådan helhet kunde inget annat sinne än den Oändliges tänka ut eller forma.” Education, 123.